Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. oktober 2001

om Italiens påtænkte støtteordning til fordel for sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten (Siciliens regionallov nr. 81 af 7. november 1995)

(meddelt under nummer K(2001) 3060)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2002/195/EF)

(EFT L 64 af 7.3.2002, s. 27)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens beslutning 2002/939/EF af 2. oktober 2002	L 329	32	5.12.2002

▼B

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. oktober 2001

om Italiens påtænkte støtteordning til fordel for sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten (Siciliens regionallov nr. 81 af 7. november 1995)

(meddelt under nummer K(2001) 3060)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2002/195/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin [1],

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 6. december 1995 anmeldte de italienske myndigheder i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, over for Kommissionen regionen Siciliens regionallov nr. 81 af 7. november 1995 om »Finansielle bestemmelser for 1995« (i det følgende benævnt »lov nr. 81/1995«) og om sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten. Ved brev af 2. maj 1996 fremsendte samme myndigheder teksten til regionallov nr. 18 af 6. april 1996 (i det følgende benævnt »lov nr. 18/1996«) om »Interventioner i sektorerne for driftsherrer og samarbejde med unge. Landbrugsmekaniseringsfond (ESA). Ændring af bestemmelser. Forlængelse af frister«, som ændrer artikel 10 i regionallov nr. 81/1995.

(2) De støtteforanstaltninger, der er fastsat i lov nr. 81/1995, hvis anvendelse er suspenderet, indtil Kommissionen har truffet en beslutning i henhold til traktatens artikel 87, er blevet registreret i Kommissionens generalsekretariat under

N 408/B/96, for så vidt angår regionallov nr. 81/1995, og

N 408/A/96, for så vidt angår de øvrige sektorer.

(3) Kommissionen har i henhold til EF-traktatens artikel 87 og 88 (Kommissionens brev SG(97) D/07189 af 20. august 1997) undersøgt og godkendt støtte N 408/A/96 vedrørende støtteforanstaltningerne i lov nr. 81/1995, hvis og såfremt foranstaltningerne anvendes i andre sektorer end sektorerne for landbrug, fiskeri og akvakultur. Anvendelsen i sektorerne for landbrug, fiskeri og akvakultur af de foranstaltninger, der findes i ovennævnte lov, er undersøgt af Kommissionen inden for rammerne af støtte N 408/B/96.

Nærværende beslutning vedrører kun støtte N 408/A/96.

(4) Der blev fremsendt yderligere oplysninger ved brev nr. 5657 af 9. august 1996, brev nr. 7382 af 30. oktober 1996, brev nr. 7694 af 13. november 1996 og brev nr. 2694 af 12. april 1996. Ud fra de oplysninger, som de italienske myndigheder har fremsendt, er

[1] EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Se punkt 36 i nærværende beslutning. Forordningen ophæver Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin, der ophæver Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 454/80 af 18. februar 1980.

▼B

det klart, at artikel 4 og 9 i lov nr. 81/1995 gælder for sektorerne for landbrug, fiskeri og akvakultur, hvorimod myndighederne for artikel 8's vedkommende ikke har givet et udtømmende svar på Kommissionens spørgsmål om anvendelsesområdet for samme artikel og specielt dennes anvendelse i sektorerne for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten.

(5) Ved brev af 23. januar 1997 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende ovennævnte støtte.

(6) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ([1]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede foranstaltning.

(7) De italienske myndigheder fremsendte bemærkninger ved brev nr. 3155 og nr. 3899 henholdsvis den 8. maj 1997 og den 12. juni 1997. Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra andre interesserede parter.

(8) De italienske myndighederne har ved brev nr. 9365 af 23. juli 2001, indgået den 28. august 2001, anmodet om anvendelse af artikel 7, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([2]) på artikel 4 i lov nr. 81/1995, dvs. Kommissionen blev anmodet om at vedtage en beslutning inden for to måneder efter anmodningens registreringsdato.

(9) Nærværende beslutning vedrører udelukkende støtteforanstaltningernes anvendelighed i sektorerne i bilag I til traktaten (dvs. landbrug, i form af primærproduktion, forarbejdning og afsætning af landbrugs-, fiskeri- og akvakulturprodukter).

II. **BESKRIVELSE**

(10) De foranstaltninger, der berøres af nærværende beslutning, er udelukkende de foranstaltninger i artikel 4, 8 og 9 i regionallov nr. 81/1995, der er beskrevet nedenfor, såfremt de gælder for produkter henhørende under bilag I til traktaten (landbrugs- og fiskeriprodukter). For så vidt som den støtte, der er fastsat i lov nr. 81/1995, gælder for andre sektorer end landbrug, fiskeri og akvakultur, er den blevet undersøgt og godkendt af Kommissionen efter EF-traktatens artikel 87 og 88 ved brev SG(97) D/07189 af 20. august 1997.

(11) *Artikel 4 i regionallov nr. 81/1995*. Den regionalt ansvarlige for landbrug (assessore) har i medfør af denne artikel bemyndigelse til at »yde den støtte, der er fastsat i artikel 78 i regionallov nr. 25/1993 til vinavlere, der er i besiddelse af en genplantningsret i medfør af forordning (EØF) nr. 454/80 ([3]), og som på grund af virkningerne af tørken i 1988-1990 har ansøgt om at opnå støtte efter forordning (EØF) nr. 1442/88 ([3]) efter samme regler«. Der er til anvendelsen af denne artikel afsat 2 000 mio. ITL (ca. 1 mio. EUR) for 1995.

([1]) EFT C 88 af 19.3.1997, s. 17.
([2]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.
([3]) Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

▼B

Kun vinbedrifter, der opfylder alle tre betingelser i artiklen, dvs.

i) som er i besiddelse af en genplantningsret, der er erhvervet som fastsat i forordning (EØF) nr. 454/80 ([1])

ii) som ikke har kunnet udnytte disse rettigheder som følge af tørken i 1988-1990, og

iii) som har indgivet en ansøgning om den præmie, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88 for endelig nedlæggelse af vinarealer

kan nyde godt af den pågældende støtte.

Disse modtagere kan få adgang til de tilskud, der er fastsat i artikel 78 i regionallov nr. 25/93, der fastsætter, at vinbedrifter, der har indgivet en ansøgning om rydning og genplantning, og som har været ramt af tørken i 1988-1990, kan få adgang til den støtte, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88.

I substansen skal støtten kompensere for, at de pågældende vinavlere på grund af tørken ikke har kunnet udnytte de genplantningsrettigheder, der udløb i selve tørkeårene, og i stedet tilbydes vindyrkerne de præmier, der er fastsat for endelig nedlæggelse af vinarealer.

(12) Hvad artikel 4 angår, har Kommissionen i åbningsskrivelsen af 23. januar 1997 anført de betragtninger, der i deres helhed gentages i betragtning 13-16.

(13) Ifølge forordning (EØF) nr. 1442/88 ([2]) om ydelse for produktionsårene 1988/89 til 1997/98 af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer ([3]) kan der ydes støtte (finansieret af EUGFL, Garantisektionen) til vinavlere, der definitivt indstiller produktionen. Ophøret skal være sket på de i forordningen fastsatte vilkår. Præmiens størrelse gradueres (jf betragtning 3 i forordningen) i forhold til de pågældende arealers produktivitet for at tage hensyn til såvel rydningsomkostningerne og tabet af retten til genplantning som til fremtidigt indkomsttab. Det er klart, at den første betingelse, der skal være opfyldt, er rydningen af vinarealerne (jf. forordningens artikel 4, stk. 2: »Det er en forudsætning for ydelse af præmien, at ansøgeren i en skriftlig erklæring forpligter sig til […] at foretage eller lade foretage rydning af vinarealer, for hvilke der er ansøgt om præmie« og artikel 6: »Præmiebeløbet for endelig nedlæggelse udbetales, […] såfremt ansøgeren har ført bevis for, at arealet faktisk er ryddet«). Hvad den pågældende støtte angår, ser det ud som om det af de regionale myndigheder tilstræbte formål ikke er at tilskynde til nedlæggelse af vinarealer, der dyrkes for øjeblikket (det formål, som forordning (EØF) nr. 1442/88 har), men snarere at kompensere vinavlere for manglende udnyttelse af en genplantningsret. Den sicilianske bestemmelse fastsætter ydelsen af en støtte af samme type som den, der omhandles i forordning (EØF) nr. 1442/88 (hvis formål er rydning af eksisterende vinarealer, og som beregnes under hensyn til den forventede skade, som vinavlerne påføres af en sådan rydning) som modydelse for en støtteudløsende begivenhed, der intet har til fælles med den begivenhed, der udløser den medfinansierede støtte. Under hensyn til beregningsreglerne for den af EF-forord-

([1]) Teksten til regionallovens artikel 4 indeholder upræcise juridiske henvisninger, idet der som en af betingelserne i artiklen er besiddelse af genplantningsrettigheder, der er erhvervet efter forordning (EØF) nr. 454/80. På tidspunktet for lovens offentliggørelse var de bestemmelser, som ved forordning (EØF) nr. 454/80 var blevet indsat i forordning (EØF) nr. 337/79, ikke længere gældende siden den 1. april 1987 (ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EØF) nr. 822/87 om den fælles markedsordning for vin). Genplantningsrettighederne var nemlig erhvervet på grundlag af forordning (EØF) nr. 337/79.

([2]) Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

([3]) EFT L 132 af 28.5.1988, s. 3. Denne forordnings gyldighedsperiode er blevet forlænget til produktionsåret 1997/98 ved forordning (EF) nr. 1595/96 af 30. juli 1996 (EFT L 206 af 16.8.1996, s. 36).

▼B

ningen omfattede støtte samt til, at den støtteudløsende begivenhed er af forskellig karakter i de to tilfælde — ordningen under forordning (EØF) nr. 1442/88 og den pågældende regionale støtte — vil sidstnævnte givet medføre en overkompensation i forhold til de udgifter, som modtagerne har haft.

(14) På baggrund af ovenstående er det ikke muligt at fastholde, at den sicilianske bestemmelse har et »lignende« formål som fællesskabsordningen, jf. artikel 19 i den pågældende forordning: »Denne forordning er ikke til hinder for, at der kan ydes støtte med hjemmel i nationale retsforskrifter med lignende formål som denne forordning. Sådan støtte […] skal dog undersøges i henhold til artikel 92, 93 og 94 i traktaten«. Ovenstående betragtninger gælder i det tilfælde, hvor genplantningsrettighederne anses for at være gyldige rettigheder.

(15) I det pågældende tilfælde er de genplantningsrettigheder, der omhandles i den pågældende regionale bestemmelse (ret erhvervet i kraft af forordning (EØF) nr. 337/79), endog ikke gyldige (idet deres varighed er fastsat til otte år ifølge bestemmelserne i den gamle markedsordning, og den »sidste« genplantningsret, der er erhvervet på basis af disse bestemmelser, ophørte senest otte år efter den 31. marts 1987). I substansen ser det ud til, at den pågældende regionale støtte tager sigte på, at den støtte, der er hjemlet i forordning (EØF) nr. 1442/88 (til vinavlere, der rydder deres vinmarker), skal ydes til de sicilianske vinavlere, der havde erhvervet en genplantningsret i medfør af forordning (EØF) nr. 337/79 og som følge af de klimatiske forhold i 1988/1990 ikke havde kunnet udnytte denne genplantningsret. Der er derfor tale om en kompensation med tilbagevirkende kraft for »tabet« af en genplantningsret, der ikke længere kan udnyttes.

(16) Hvis den støtte, der ydes under forordning (EØF) nr. 1442/88, i tilfælde af en gyldig genplantningsret derfor skulle bevirke, at der sker en overkompensation i forhold til den udgift, som vinavleren har haft, er støtten ganske simpelt gratis (for så vidt som der ikke findes nogen tilsvarende modydelse) og må betragtes som en driftsstøtte, der i princippet ikke er forenelig med fællesmarkedet. Den pågældende støtte tager sigte på en sektor, der også med hensyn til produktionsophør er underkastet bestemmelser, der henhører under en fælles markedsordning. Disse bestemmelser er ifølge EF-Domstolens retspraksis både komplette og udtømmende og forhindrer medlemsstaterne i at vedtage foranstaltninger, der er i strid med disse bestemmelser. På baggrund af ovenstående synes den pågældende regionale støtte at være i strid med EF-bestemmelserne vedrørende den fælles markedsordning for vin (forordning (EØF) nr. 822/87); den kan derfor ikke henføres under nogen af undtagelserne i traktatens artikel 87 (tidligere artikel 92), stk. 2 og 3.

(17) *Artikel 8 i regionallov nr. 81/1995* forhøjer de revolverende midler hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) med 10 000 mio. ITL, der anvendes til driftslån til håndværksvirksomheder.

(18) I åbningsskrivelsen af 23. januar 1997 har Kommissionen baseret sig på de detaljerede bemærkninger i betragtning 19 og 20.

(19) Det kan ikke udelukkes, at denne artikels anvendelsesområde også omfatter håndværksvirksomheder med aktiviteter inden for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til EF-traktaten. Kommissionen har ved brev nr. 23927 af 17. juni 1996 anmodet de italienske myndigheder om at præcisere, hvilke aktiviteter definitionen af håndværksvirksomhed omfatter, og bl.a. om denne definition medtager produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. De italienske myndigheder erkendte i deres svarbrev nr. 7382 af 30. oktober 1996, at selv om landbrugsbedrifter, der har aktiviteter i sektoren for produktion af landbrugsprodukter, udelukkes fra at nyde godt af disse midler, så har begrebet håndværksvirk-

▼B

somhed i den pågældende region undertiden i ad hoc-lovtekster været fortolket således, at det omfatter visse former for forarbejdning og afsætning (f.eks. for investeringer i mejerisektoren), og at man derfor skal henholde sig til den nationale lov nr. 443 af 8. august 1985 (rammeloven for håndværksvirksomhed) for at kunne fortolke bestemmelsernes rækkevidde. Denne nationale lov udelukker landbrugsproduktionsvirksomheder fra definitionen af håndværksvirksomheder. Det kan derfor ikke udelukkes, at de lån, der ydes af CRIAS, også tager sigte på håndværksvirksomheder, der opererer i sektoren for forarbejdning og/eller afsætning af landbrugsprodukter. Da der er tale om en ny støtteordning, der fortsat gælder efter den 1. januar 1996 [1], bør den vurderes i henhold til rammebestemmelserne vedrørende subsidierede landbrugslån (driftslån) [2], men for øjeblikket, hvor vi ikke råder over noget senere element, kan evalueringen af disse foranstaltninger ikke foregå nyttigt efter reglerne i nævnte rammebestemmelser. Kommissionen har af disse grunde besluttet at indlede den procedure, der omhandles i traktatens artikel 88 (tidligere artikel 93), stk. 2, angående den støtte, der er fastsat i artikel 8 i regionallov nr. 81/95, for så vidt som støtten anvendes i sektoren for produktion og/eller forarbejdning af produkter henhørende under bilag I til traktaten (dvs. såfremt »landbrugssektorens« udelukkelse fra anvendelsesområdet ikke tager sigte på alle disse aktiviteter).

(20) *Artikel 9 i regionallov nr. 81/1995*. Artikel 9 i regionallov nr. 81/95 giver hjemmel til at anvende de udgifter, der er omhandlet i det regionale samarbejdsministeriums udgiftsområde 05, og øger regionalbudgetpost nr. 75826 med 3 000 mio. ITL. De italienske myndigheder har præciseret, at de udgifter, der omhandles i artikel 9 i regionallov nr. 81/95, anvendes til refinansiering af den støtte, der er fastsat i regionallov nr. 26 af 27. maj 1987, og som er undersøgt under C 3/87 (godkendt ved beslutning af 21. oktober 1987) og C 45/87 (godkendt ved beslutning SG(88) D/12824 af 8.11.1988). Gyldighedsperioden for lov nr. 26 af 27. maj 1987 blev forlænget, og visse af lovens bestemmelser blev ændret ved regionallov nr. 25/90, som Kommissionen har undersøgt og godkendt, jf. støttesag NN 27/92 (beslutning SG(92) D/15059 af 3.11.1992).

(21) Kommissionen har besluttet at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, på grundlag af bl.a. betragtning 22.

(22) De forskellige love, der er opregnet ovenfor, og som gennemfører støtteforanstaltninger i fiskerisektoren, er blevet sammenholdt med retningslinjerne for statsstøtte til fiskerisektoren [3], der henviser til de betingelser, som er anført i Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 af 18. december 1986 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne [4]. Kommissionen råder ikke over tilstrækkeligt med oplysninger til, at den kan vurdere, om den støtte, der inden for rammerne af regionallov nr. 81/1995 ydes til fiskerisektoren, er forenelig med de bestemmelser, der var gældende på anmeldelsestidspunktet, dvs. retningslinjerne for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren [5], der henviser til betingelserne i Rådets forordning (EF) nr. 3699/93 af 21. december 1993 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter [6].

---

[1] Der er tale om den dato, som Kommissionen har fastsat for anvendelsen af de nye rammebestemmelser vedrørende subsidierede landbrugslån (driftslån) til støtte, som er »ikke-eksisterende« i forhold til definitionen i traktatens artikel 88 (tidligere artikel 93), stk. 1.

[2] EFT C 44 af 16.2.1996.

[3] EFT C 269 af 19.10.1985.

[4] EFT L 376 af 31.12.1986, s. 7.

[5] EFT C 260 af 17.9.1994, s. 3.

[6] EFT L 346 af 31.12.1993, s. 15. Konsolideret udgave i forordning (EF) nr. 2468/98 (EFT L 312 af 20.11.1998).

▼B

III. ITALIENS BEMÆRKNINGER

(23) Ved brev nr. 3155 af 8. maj 1997 og brev nr. 3899 af 12. juni 1997 fremsatte de italienske myndigheder bemærkninger udelukkende til artikel 4 og 8 i lov nr. 81/1995. Specielt med hensyn til artikel 4 gjorde myndighederne opmærksom på følgende:

(24) De pågældende vinavlere har ikke kunnet udnytte en allerede erhvervet rettighed, fordi genplantningsretten udløb i de år, hvor de katastrofeagtige begivenheder fandt sted. Den ordning, der er fastsat i lov nr. 25/1993, ville gøre det muligt at kompensere landbrugeren for tabet af en erhvervet genplantningsrettighed for at råde bod på den deraf følgende fremtidige indtægtsnedgang ud fra den betragtning, at målsætningen i forordning (EØF) nr. 1442/88 ([1]), dvs. nedskæringen af vinproduktionskapaciteten, under alle omstændigheder er nået, selv om det er sket uden landbrugerens vilje.

(25) Vinavlerne har reelt ryddet vinarealer, men uden at nyde godt af offentlig støtte. Myndighederne foreslår derfor som metode til beregning af støtten, at der tages gennemsnitsproduktionen i de sidste fem produktionsår inden rydningen, så tildelingen sker på det niveau, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88, idet præmien udbetales til ecu-værdien i referenceproduktionsåret.

(26) Regionalloven gør præmieudbetalingen betinget af, at der har eksisteret en genplantningsret, som kunne være udnyttet i de første fem produktionsår efter rydningen, og at der ikke var blevet udbetalt nogen præmie.

(27) Hvad angår specielt artikel 8, har de italienske myndigheder præciseret, at fonden med de revolverende finansielle midler, som blev ophævet ved nævnte artikel, er blevet overført til en særskilt driftsfond til fordel for håndværkere som fastsat i artikel 64 i regionallov nr. 6/1997. På det tidspunkt, hvor de 10 mia. ITL (ca. 5 mio. EUR), der henvises til i artikel 8, blev overført, anførte det kompetente regionale udvalg (Assessorato), at det var hensigtsmæssigt at foretage denne overførsel samtidig med at udvalget »henstillede til CRIAS, at støttemuligheden ikke kom til at gælde for håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for produktion eller forarbejdning eller afsætning af varer, der stammer fra landbrugssektoren«.

(28) De italienske myndigheder havde ingen bemærkninger til artikel 9 i regionallov nr. 81/1995.

IV. JURIDISK VURDERING

a) Artikel 4 i lov nr. 81/1995

(29) Artikel 4 i lov nr. 81/1995 fastsætter en støtte til fordel for vindyrkere, der har erhvervet en genplantningsret i henhold til forordning (EØF) nr. 454/80 ([1]), som er blevet ramt af tørken i 1988-1990, og som derfor har indgivet en ansøgning om at opnå støtte i henhold til forordning (EØF) nr. 1442/88 ([1]) efter de samme regler.

(30) Ifølge EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen finder, at i det pågældende tilfælde er betingelserne for anvendelse af artikel 87, stk. 1, opfyldt for alle de omhandlede foranstaltninger. Ifølge artikel 71 i forordning (EF) nr. 1493/1999 anvendes traktatens artikel 87, 88 og 89 på produktion af og handel med de af nævnte forordning omfattede produkter.

([1]) Jf. betragtning 36 i nærværende beslutning.

▼B

(31) Artikel 4 i den undersøgte lov fastsætter støtte som skadegodtgørelse til vinavlerne, der ikke er i stand til at udnytte en genplantningsret erhvervet i kraft af forordning (EØF) nr. 337/79, og som har indgivet en ansøgning om støtte i henhold til forordning (EØF) nr. 1442/88 for endelig nedlæggelse af vinarealer. De vinavlere, der nyder godt af offentlig støtte, får økonomiske fordele, som de ellers ikke ville have fået gennem deres forretninger, og som derfor forbedrer deres konkurrencemæssige stilling i forhold til andre landbrugere i Fællesskabet, som ikke modtager samme støtte.

(32) Støtten påvirker konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstater. Modtagerne udøver nemlig en økonomisk aktivitet i en sektor, hvori der er samhandel mellem medlemsstaterne, nemlig vinsektoren. I 1995 var der i vinsektoren en samhandel inden for Fællesskabet på 31 346 000 hl, og produktionen i EU-12 var på 152 848 000 hl, hvoraf Italien producerede 58 776 000 hl (dvs. 38 % af den samlede produktion i EU-12). Endvidere havde Italien 34,1 % af verdenshandelen i vinsektoren. Sicilien er en vinproducerende region; den tegnede sig i 1995 for 18 % af vinproduktionen i Italien (med et produktionsareal på 164 000 ha). Den omhandlede foranstaltning falder derfor under statsstøttedefinitionen i artikel 87, stk. 1.

(33) Forbuddet mod statsstøtte er ikke ubetinget. Men undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, kan tydeligvis ikke anvendes og er da heller ikke blevet påberåbt af de italienske myndigheder. Ifølge de disponible oplysninger kan tørken ikke betragtes som en usædvanlig begivenhed som defineret i artikel 87, stk. 2, litra b). I betragtning af arten af den anmeldte ordning er den eneste undtagelse, der eventuelt kunne anvendes, undtagelsen i artikel 87, stk. 3. Det skal derfor efterprøves, om de påtænkte foranstaltninger kan henføres under denne undtagelse.

(34) Ifølge artikel 4 i lov nr. 81/1995 kan der ydes støtte til vinavlere, der har en genplantningsret, der er erhvervet i henhold til forordning (EØF) nr. 454/80, og som de ikke har kunnet udnytte som følge af tørken i 1988-1990, når disse vinavlere har indgivet en ansøgning om den støtte, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88. De rettigheder, som de italienske myndigheder henviser til, og som er hovedbetingelsen for at kunne opnå støtte, er erhvervet på basis af forordning (EØF) nr. 337/79 om den fælles markedsordning for vin.

(35) Da de italienske myndigheder har anmeldt den pågældende lov korrekt i medfør af traktatens artikel 88, stk. 3, skal den vurderes ud fra EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren [1] (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne)«. I henhold til punkt 23.3 i rammebestemmelserne finder disse rammebestemmelser nemlig anvendelse på ny statsstøtte, herunder anmeldelser fra medlemsstaterne, som der endnu ikke er truffet afgørelse om, med virkning fra den 1. januar 2000.

(36) Forordning (EF) nr. 1493/1999 ophævede den foregående forordning (EØF) nr. 822/87 om den fælles markedsordning for vin, der ophævede forordning (EØF) nr. 337/79, samt forordning (EØF) nr. 1442/88 om ydelse af præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer. Genplantningsrettighederne er hjemlet i artikel 4 i nævnte forordning (EF) nr. 1493/1999 og nedlæggelsespræmierne i artikel 8, 9 og 10.

(37) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1493/1999 kan genplantningsrettigheder erhverves på to måder: Der er enten tale om lignende rettigheder, der er erhvervet i henhold til tidligere fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser, eller om rettigheder, som medlemsstaterne kan tildele til producenter, som forpligter sig til at rydde et vindyrkningsareal inden udgangen af det tredje produktionsår efter, at arealet blev beplantet. De pågældende genplantningsrettigheder var reelt

[1] EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.

▼B

erhvervet på grundlag af en tidligere fællesskabslovgivning, idet teksten til artikel 4 i lov nr. 81/1995 er klar på dette punkt (støtten kan kun ydes til vindyrkere, som er i »besiddelse af en genplantningsret i medfør af forordning (EØF) nr. 454/80, og som på grund af virkningerne af tørken i 1988-1990 har ansøgt om at opnå støtte efter forordning (EØF) nr. 1442/88 efter samme regler«). Det er derfor nødvendigt at bevise, at disse rettigheder stadig er gyldige, og at de kan konverteres til præmier for endelig nedlæggelse af vinarealer.

(38) De omhandlede vinbrug har haft udgifter til rydning og til gengæld herfor fået mulighed for at benytte genplantningsrettigheder på samme eller tilsvarende arealer. I det pågældende tilfælde er genplantningsrettighederne (som er erhvervet på grundlag af forordning (EØF) nr. 337/79 [1]) ikke længere gyldige. I bilag IVa, litra c), i forordning (EØF) nr. 337/79, som ændret ved forordning (EØF) nr. 454/80, defineres genbeplantningsret som »retten til på de vilkår, der er fastlagt i denne forordning, at plante vinstokke i renkultur på et areal svarende til det ryddede i de 8 produktionsår, der følger efter det år, hvor en behørigt anmeldt rydning har fundet sted«. Da disse vinavlere ikke har udnyttet deres genplantningsrettigheder inden fristens udløb (myndighederne har erklæret, at de pågældende rettigheder udløb i 1988-1990), har der ikke længere været tale om rettigheder, som var gældende på det tidspunkt, hvor den undersøgte lov blev anmeldt, og så meget mere som de ikke er gyldige i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1493/1999.

(39) På det tidspunkt, hvor de genplantningsrettigheder, der var erhvervet på grundlag af forordning (EØF) nr. 337/79, var forældede, ville enhver støtte, der tog sigte på at kompensere for disse rettigheder, være en støtte med tilbagevirkende kraft, som er uforenelig med punkt 3.6 i rammebestemmelserne, hvorefter støtte, der ydes med tilbagevirkende kraft til aktiviteter, som støttemodtageren allerede har iværksat, ikke anses for at indeholde det nødvendige incitament og må derfor anses for at udgøre driftsstøtte, som blot har til formål at fritage støttemodtageren for en finansiel byrde. Med undtagelse af kompenserende støtteordninger bør alle støtteordninger derfor omfatte en bestemmelse om, at der ikke må ydes støtte til allerede igangsat arbejde eller til aktiviteter, der var iværksat, inden en ansøgning om støtte blev behørigt indsendt til den pågældende kompetente myndighed.

(40) Det eneste hypotetiske tilfælde, hvor en støtte, der har tilbagevirkende kraft, kan ydes i lyset af disse rammebestemmelser efter, at det er bevist, at den er i overensstemmelse med bestemmelserne i den respektive fælles markedsordning, er, når foranstaltningerne er kompenserende. I det pågældende tilfælde må det undersøges, om rammebestemmelsernes punkt 11, der vedrører »støtte til kompensation for skader på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget« i det specifikke tilfælde den støtte, der skal holde landbrugere skadesløse for tab, som skyldes dårlige klimatiske forhold (tørken i perioden 1988-1990), vil kunne anvendes. De italienske myndigheder har da også i deres brev nr. 3899 af 12. juni 1997 knyttet den manglende udnyttelse af genplantningsretten (og dermed den forvoldte skade) sammen med den katastrofelignende begivenhed. Det fastsættes imidlertid i rammebestemmelsernes punkt 11.1.2, at for at undgå risiko for fordrejning af konkurrencevilkårene finder Kommissionen det vigtigt at sikre, at støtten, der skal kompensere landbrugere for skader på landbrugsproduktionen, med forbehold af administrative og budgetmæssige begrænsninger ydes snarest muligt efter, at den skadevoldende begivenhed har fundet sted. Når støtten først betales flere år efter, at den pågældende begivenhed har fundet sted, er der en reel fare for, at betalingen af støtten fremkalder de samme

[1] Som ændret ved forordning (EØF) nr. 454/80.

▼B

økonomiske virkninger som driftsstøtte. Det er navnlig tilfældet, når der betales støtte med tilbagevirkende kraft for skader, som er blevet anmeldt uden ordentlig dokumentation. Uden en specifik begrundelse, f.eks. begivenhedens art og omfang eller det forhold, at skaden først manifesterer sig senere eller fortsat manifesterer sig, vil Kommissionen derfor ikke godkende forslag om støtte, der fremsættes mere end tre år efter, at begivenheden fandt sted. I det pågældende tilfælde er fristerne udløbet, og myndighederne har ikke fremlagt oplysninger, der gør det muligt at analysere begivenhedens rækkevidde og art eller skadens opsatte eller fortsatte virkning, og som kan berettige til en tidsforskydning af de tre år, der er fastsat i rammebestemmelserne.

(41) Støtten kan heller ikke ses som støtte til nedskæring af produktionskapaciteten som defineret i rammebestemmelsernes punkt 9. For at denne støtte ikke skal betragtes som ren driftsstøtte til de pågældende virksomheder, skal det godtgøres, at den er i hele sektorens interesse. Denne præmie kompenserer de pågældende sicilianske vinavlere for rydning, der har fundet sted næsten 13 år inden tidspunktet for støttens anmeldelse, og den indeholder dermed intet incitament for sektoren og har således alene form af driftsstøtte.

(42) Endvidere er det en hovedforudsætning for at yde statsstøtte i landbrugssektoren, at støtten ikke griber ind i mekanismerne i den fælles markedsordning for det pågældende produkt. Imidlertid er de personer, der begunstiges gennem artikel 4 i lov nr. 81/1995, ikke berettigede til præmien for endelig nedlæggelse på betingelserne i forordning (EF) nr. 1493/1999. Det er i afsnit II, kapitel II, i forordning (EF) nr. 1493/1999 (artikel 8 og 9) fastsat, at der under dette kapitel kan udbetales præmie for endeligt ophør med vindyrkning på et bestemt areal. Præmien kan i henhold til disse bestemmelser udbetales til producenter med dyrkede vindyrkningsarealer, hvor der produceres druer til persning. De omhandlede vinavlere vil ikke kunne indgive ansøgning om præmier for endeligt ophør med vindyrkning i henhold til forordning (EF) nr. 1493/1999, fordi arealerne ikke har været dyrket siden produktionsåret 1981/82 (sidste rydningsfrist). Enhver støtte, der ydes til de pågældende vinavlere, vil derfor være uforenelig med den fælles markedsordnings bestemmelser.

(43) Selv om traktatens artikel 87, 88 og 89 er fuldt anvendelige i de sektorer, der omfattes af de fælles markedsordninger, er deres anvendelse dog underlagt de bestemmelser, der er fastsat i de berørte forordninger. Med andre ord kan en medlemsstats påberåbelse af bestemmelserne i artikel 87, 88 og 89 ikke have forrang i forhold til bestemmelserne i forordningen om den pågældende fælles markedsordning. Kommissionen kan derfor i intet tilfælde godkende en støtte, der er uforenelig med de bestemmelser, der gælder for en fælles markedsordning, eller som medfører forstyrrelser i den pågældende markedsordnings funktion. Ydelsen af den støtte, der er fastsat i artikel 4 i lov nr. 81/1995, er som vist i det foregående punkt i strid med bestemmelserne i den fælles markedsordning for vin, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1493/1999, og kan derfor ikke henføres under nogen af undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3.

(44) Selv en vurdering af denne støtte ud fra de EF-bestemmelser, der var gældende, inden forordning (EF) nr. 1493/1999 trådte i kraft, og som er citeret i artikel 4 i lov nr. 81/1995 (de regler på grundlag af hvilke, disse rettigheder var erhvervet), viser, at undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, ikke kan anvendes.

(45) Formålet med artikel 4 i den pågældende lov var reelt at yde støtte til vinavlere, der havde erhvervet genplantningsrettigheder som fastsat i forordning (EØF) nr. 337/79 (rettigheder, der udløb i produktionsårene 1988-1990 ifølge myndighederne), og som har indgivet ansøgning om præmie i henhold til forordning (EØF) nr. 1442/88 for endelig nedlæggelse af vinarealer, som kompensation til disse vinavlere, fordi de ikke har haft praktisk

▼B

mulighed for at udnytte disse rettigheder. EF-lovgiveren havde fastsat to forskellige muligheder:

— endelig rydning af vinarealer kompenseret ved de præmier, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88, eller

— rydning af vinarealer mod at opnå genplantningsrettigheder for et tilsvarende areal som fastsat i forordning (EØF) nr. 337/79.

De pågældende producenter har oprindelig valgt den anden mulighed, og de har som modydelse for rydningen opnået mulighed for at foretage en genplantning.

(46) I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1442/88 kan der senere ydes national støtte, såfremt formålene er de samme som i forordningen. Ydelsen af denne støtte skal undersøges i henhold til traktatens artikel 87, 88 og 89 (tidligere artikel 92, 93 og 94). Betingelsen for at der kunne ydes supplerende statsstøtte var således, at støtteordningen og forordning (EØF) nr. 1442/88 havde fælles målsætninger. Den undersøgte lov fastsatte en kompensation for de genplantningsrettigheder, som vinavlerne besad, men ikke havde kunnet udnytte på grund af tørken. Lovens formål er derfor ikke det samme som formålet i forordning (EØF) nr. 1442/88, idet den manglende udnyttelse af genplantningsrettighederne ikke kan sidestilles med en endelig nedlæggelse af vinarealer, der sker af de grunde og efter de regler, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1442/88. Endvidere er gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EØF) nr. 1442/88 ikke overholdt, da mindst én af de nødvendige betingelser for at opnå præmien for endelig nedlæggelse ikke er opfyldt. Ifølge artikel 1, stk. 1, i nævnte forordning er modtagerne af præmier for endelig nedlæggelse dyrkere af vinarealer tilplantet med henblik på produktion af vin, spisedruer, druer til tørring, eller af vinarealer tilplantet med moderpodestammer, for så vidt podestammesorterne er opført i vinstoksortsklassificeringen. De sicilianske vindyrkere hører tydeligvis ikke til denne kategori, idet de arealer for hvilke de ansøger om præmien, ikke var dyrket på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen i henhold til forordning (EØF) nr. 1442/88 (den rydning af vinarealerne, der er en hovedbetingelse for at erhverve genplantningsretten, har allerede fundet sted).

(47) Som nævnt i betragtning 39 ovenfor udløb genplantningsrettighederne i produktionsårene 1988-1990 og var dermed ikke længere gyldige på det tidspunkt, hvor den pågældende foranstaltning anmeldtes. I betragtning af at målsætningen for den støtte, der er fastsat i artikel 4 i lov nr. 81/1995, er at yde kompensation til vindyrkerne for tab af genplantningsrettigheder, som de ikke rådede over på tidspunktet for lovens promulgation, er der tale om støtte med tilbagevirkende kraft, der er i strid med bestemmelserne vedrørende den fælles markedsordning for vin, herunder forordning (EØF) nr. 337/79, som ændret ved forordning (EØF) nr. 454/80. Kommissionen må konkludere, at foranstaltningen ikke kan henføres under undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3.

b) **Artikel 8 i regionallov nr. 81/1995**

(48) Artikel 8 i regionallov nr. 81/1995 forhøjer de revolverende midler hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) med 10 000 mio. ITL, der anvendes til driftslån til håndværksvirksomheder.

(49) Artikel 8 i regionallov nr. 81/1995 fastsætter støtte i form af driftslån til håndværksvirksomheder. Disse offentlige midler ydes uden modydelse fra virksomhederne, der gennem disse lån forbedrer deres konkurrenceevne i forhold til andre landbrugere i Fællesskabet, som ikke modtager samme støtte. På basis af de modtagne oplysninger er det ikke muligt at udelukke, at denne støtte også er bestemt for virksomheder, der forarbejder og afsætter produkter henhørende under bilag I til traktaten. I artikel

▼B

51 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger [1] er det fastsat, at traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendes på den støtte, medlemsstaterne yder til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.

(50) Forbuddet mod statsstøtte er ikke ubetinget. I det pågældende tilfælde kan undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, ikke anvendes og er da heller ikke blevet påberåbt af de italienske myndigheder. I betragtning af arten af den anmeldte ordning er den eneste undtagelse, der eventuelt kunne anvendes, undtagelsen i artikel 87, stk. 3.

(51) Da der er tale om driftslån, skal de vurderes ud fra meddelelsen fra Kommissionen vedrørende statsstøtte til subsidierede landbrugslån (driftslån) [2] og disciplinen vedrørende statsstøtte til driftslån i landbruget [3]. De italienske myndigheder har i deres bemærkninger ikke medtaget tilstrækkelige oplysninger til at det med sikkerhed kan udelukkes, at denne artikel også kan anvendes på håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten. Artikel 64 i lov nr. 6/1997, der ophæver artikel 8, fastsætter alene, at der overføres midler bestemt til driftslån til fordel for håndværkere, uden at det senere specificeres, hvilke håndværkere loven henviser til.

(52) De italienske myndigheder har i deres brev nr. 3155 af 8. maj 1997 erklæret, at de på overførselstidspunktet »henstillede til CRIAS, at støttemuligheden ikke kom til at gælde for håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for produktion eller forarbejdning eller afsætning af varer, der stammer fra landbrugssektoren«.

(53) Værdien af en sådan henstilling er tvivlsom, først og fremmest fordi dens eksistens i sig selv viser, at det er muligt at yde driftslån til virksomheder, der opererer i landbrugssektoren. I øvrigt er denne mulighed ikke blevet afvist af de italienske myndigheder, der i deres brev nr. 7382 af 30. oktober 1996 — samtidig med at udelukke virksomheder, der er beskæftiget med primærproduktion, fra listen over potentielle støttemodtagere — fastslår, at i den pågældende region fortolkes begrebet håndværksvirksomhed i ad hoc-lovtekster på en sådan måde, at disse virksomheder også kan være beskæftiget med visse aktiviteter i forbindelse med forarbejdning og afsætning (f.eks. vedrørende investeringer i mejerisektoren). I det pågældende tilfælde skal der ifølge de italienske myndigheder henvises til den nationale rammelov, lov nr. 443 af 8. august 1995, som i artikel 3 definerer en håndværksvirksomhed som […] en, der som hovedmålsætning er beskæftiget med produktion af varer og tjenesteydelser, herunder halvfabrikata, eller levering af tjenesteydelser, dog ikke landbrugsaktiviteter […]. Lovteksten gør det ikke muligt at konkludere, at denne udelukkelse også omfatter håndværksvirksomheder, der forarbejder og/eller afsætter landbrugsprodukter.

(54) Når det accepteres, at det på basis af artikel 8 er muligt at yde driftslån til virksomheder, der er beskæftiget med forarbejdning og/eller afsætning af landbrugsprodukter, skal den juridiske værdi af de regionale myndigheders »henstilling« analyseres, dvs. hvorvidt en sådan henstilling giver tilstrækkelige garantier for at det med sikkerhed kan konkluderes, at ingen virksomheder, der er beskæftiget med produktion, forarbejdning og/eller afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten, har mulighed for at nyde godt af lån i henhold til artikel 8. Det fremgår af ovennævnte, citerede brev, at på det tidspunkt, hvor

(1) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
(2) EFT C 44 af 16.2.1996, s. 2.
(3) SG(97) D/10801 af 19.12.1997.

▼B

midlerne skulle overføres, anførte det kompetente regionale udvalg (Assessorato), at det var hensigtsmæssigt at foretage denne overførsel samtidig med at udvalget henstillede, at støttemuligheden ikke kom til at gælde for håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for produktion, forarbejdning og/eller afsætning af landbrugsprodukter. Denne formulering lader forstå, at en sådan henstilling ikke er bindende.

(55) Under hensyn til ovenstående kan det ikke udelukkes, at ordningen finder anvendelse for håndværksvirksomheder, der opererer i sektorerne for forarbejdning og/eller afsætning af landbrugsprodukter. Derfor skal denne artikel vurderes ud fra rammebestemmelserne, meddelelsen fra Kommissionen vedrørende statsstøtte til subsidierede landbrugslån (driftslån) og disciplinen vedrørende statsstøtte til driftslån i landbruget. Specielt anfører Kommissionen klart i punkt A i sin meddelelse vedrørende statsstøtte til subsidierede landbrugslån (driftslån), at driftslån er driftsstøtte, som kun undtagelsesvis kan tillades på grund af de konkurrencefordrejende virkninger, denne støtte kan få. Det er derfor en ufravigelig betingelse for at kunne yde en sådan støtte, at betingelserne i ovennævnte dokumenter er overholdt.

(56) EF-bestemmelserne vedrørende ovennævnte driftslån viser klart, at driftslånene udgør driftsstøtte, for hvis ydelse der gælder passende regler. Specielt skal driftslånene ifølge punkt B og C i ovennævnte meddelelse være tilgængelige for alle erhvervsdrivende i regionen uden forskelsbehandling og uanset til hvilken landbrugsaktivitet den erhvervsdrivende har behov for disse driftslån. Staten skal klart identificere ulemperne i sektoren udtrykt i forskellen mellem den rentesats, der indrømmes en erhvervsdrivende i landbrugssektoren, og den rentesats, der betales af andre erhvervsgrene i medlemsstaten for kortfristede lån af samme størrelse og uden tilknytning til investeringer. Lånebeløbet må ikke overstige det likviditetsbehov, som produktionsomkostningerne medfører, inden indtægterne fra salget af produkterne modtages. Støtten må i intet tilfælde knyttes til bestemte afsætnings- eller produktionstransaktioner. Det er nødvendigt at overholde ovennævnte betingelser, for at der kan ydes driftslån. De italienske myndigheder har ikke fremsendt nogen oplysninger i så henseende.

(57) Den i artikel 8 fastsatte støtte må ud fra ovenstående betingelser betragtes som driftsstøtte. Ifølge punkt 3.5 i rammebestemmelserne skal en støtteforanstaltning inden for sektoren for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten, for at blive betragtet som forenelig med fællesmarkedet indeholde et vist incitament eller kræve en vis modydelse fra støttemodtageren. Medmindre der udtrykkeligt er fastsat undtagelser i EF-lovgivningen eller i disse rammebestemmelser, anses unilaterale statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenternes økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling, og navnlig støtte, som udelukkende ydes på grundlag af pris, mængde, produktionsenhed eller produktionsmiddelenhed, som driftsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet. Desuden kan en sådan støtte ifølge sin natur også true med at påvirke de fælles markedsordningers mekanismer.

(58) Da der er tale om driftslån, der ifølge deres art er driftsstøtte, må Kommissionen konkludere, at foranstaltningen ikke kan henføres under nogen undtagelse i traktatens artikel 87, stk. 3, for så vidt som denne artikel gælder for virksomheder, der opererer i sektoren for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten.

c) **Artikel 9 i lov nr. 81/1995**

(59) Artikel 9 i regionallov nr. 81/1995 giver hjemmel til at anvende de udgifter, der er omhandlet i det regionale samarbejdsministe-

▼B

riums udgiftsområde 05, og øger regionalbudgetpost nr. 75826 med 3 000 mio. ITL.

(60) Den pågældende regionalstøtte skal anvendes til refinansiering af udgifter, som Kommissionen allerede har bevilget og godkendt som led i den statsstøtte, der er fastsat i regionallov nr. 26 af 27. maj 1987, der blev undersøgt under C 3/87 (godkendt ved beslutning af 21. oktober 1987) og C 45/87 (godkendt ved beslutning SG(88) D/12824 af 8.11.1988). Der er allerede i forbindelse med disse to støtteforanstaltninger blevet konstateret et element af statsstøtte.

(61) Forbuddet mod statsstøtte er ikke ubetinget. I det pågældende tilfælde kan undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, ikke anvendes og er da heller ikke blevet påberåbt af de italienske myndigheder. I betragtning af arten af den anmeldte ordning er den eneste undtagelse, der eventuelt kunne anvendes, undtagelsen i artikel 87, stk. 3.

(62) Den støtte, der er fastsat i artikel 9, skal vurderes ud fra de retningslinjer, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 19 af 20. januar 2001, som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet. Kommissionen råder stadig ikke over de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan foretage en analyse af den støtte, der er fastsat i nævnte artikel. Det er derfor nødvendigt at fremsætte begæring til Italien om de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering af disse støtteforanstaltninger, således at Kommissionen kan træffe en beslutning på et fuldt belyst grundlag. Hvis Italien ikke efterkommer påbuddet, vil Kommissionen i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 659/1999 træffe en beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger.

V. **KONKLUSIONER**

(63) I henhold til artikel 7, stk. 7, i forordning (EF) nr. 659/1999 vedtager Kommissionen, hvis den pågældende medlemsstat anmoder herom, en beslutning inden for to måneder på grundlag af de oplysninger, som den har til sin rådighed. Hvis de meddelte oplysninger ikke er tilstrækkelige til at godtgøre, at støtten er forenelig med fællesmarkedet, vedtager Kommissionen eventuelt en negativ beslutning.

(64) På baggrund af ovenstående kan Kommissionen konkludere, at den støtte, der er fastsat i artikel 4 og 8 i den undersøgte regionallov, for så vidt som den finder anvendelse i landbrugssektoren, udgør statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, som ikke kan henføres under nogen undtagelse i artikel 87, stk. 3 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Italien påtænker at yde på grundlag af artikel 4 og 8 i Siciliens regionallov nr. 81 af 7. november 1995 til fordel for sektoren for produktion, forarbejdning og afsætning af produkter henhørende under bilag I til traktaten, undtagen fiskeri- og akvakultursektoren, er uforenelig med fællesmarkedet.

Italien kan derfor ikke yde denne støtte.

Artikel 2

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

▼**M1**

▼**B**

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.